-252/2925

By Chinthana Wijeweera

It was the untiring effort of few committed sons of mother Lanka who thought of getting together to form a unique organization to foster the fellow Sri Lankans in their field of expertise, which resulted in laying the foundation for the "Sri Lankan Agriculture & Veterinary Graduates Association of Australia" (SLAVGAA) way back in 1997. The first meeting over an afternoon tea was held in 1997 in Moorabin followed by the first 'Agronite' dinner dance in Dandenong in 1998. In year 2000 a family outing and a general meeting in Warnambool was an important event during which the members decided to appoint a committee to explore the possibilities of developing the group into an incorporated body. In 2005 the SLAVGAA was registered as a Professional Association and officially named as the "Sri Lankan Agriculture and

Sri Lankan Agricolas & Veterinarians

flock together in the spirit of cooperation and camaraderie.....

Veterinary Graduates Association of Australia (SLAVGA) Incorporated".

The organization grew up from handful of founder members to a strong body with nearly 200 members at present representing professionals from various disciplines serving in different capacities all over the Australia. The membership is currently open to all Agriculture or Veterinary graduates of Sri Lankan origin who graduated from any university in the world, domiciled in Australia. The constitution was also recently amended to accommodate persons of Sri Lankan origin (non graduates or graduates of other disciplines) who have an interest and involvement in the fields of Agriculture, Veterinary Science or Natural Resource Management.

Since its inception the 'Agricolas and Veterinarians' have pioneered in setting up examples by helping fellow Sri Lankans as well as other communities in Australia by collaboration in various projects. Few of such recent projects undertaken include the donations to cover shipping expenses of gene technology laboratory equipment to Peradeniya Veterinary faculty, donation of books to the Postgraduate Institute of Agriculture library, contributions to the equipment for visually impaired undergraduates in Sri Lanka, donations to Alfred hospital in Melbourne as a gesture of gratitude for the invaluable support and treatment offered to one of our veteran members and the raising funds to help a senior academics at the University of Peradeniya when he was critically ill. . SLAVGA Inc. also has conducted a workshop on career development and offers ongoing assistance to newcomers in their job-hunting exercise. We also regularly organise various religious functions to invoke blessings on past members and members who deserve such blessings. Apart from the above the network of relationships helps members to contribute productively at their place of work as well as in

The regular highlights of the annual calendar of events are the family get-together, cricket match, Christmas party & carol service and other, fund raising events, that give members the opportunity to associate and strengthen their relationships while contributing to various worthy causes.

The major event is the annual get-together where all members look forward to meeting most of their contemporary friends around Australia. SLAVGA Inc. is holding their 10th anniversary annual family get-together in a grand scale on 29 September 2007 at John Pandazopoulous Hall in Doveton, Victoria (78, Power Rd, -Melway ref 90K6). SLAVGAA invites new members who have recently arrived to join the Association and meet their old friends at this occasion.

(Contact Sepala Tel 9306 4407; Rangika Tel 9840 1068)

ීසුගිය සන්නස ජූනි කලාපයේ පලවූ අපේකම සොයා මැයෙන්

අපේකම සොයා යන ලිපියට ඌන පූරණයක්

පලවූ මේණකා ජයතිලක සොයුරීය ගේ ලිපිය කියවූ විට ඒ පිලිබඳ මගේ අදහස් ලියා එවන්නට සිත් දුන්නා. එම ලිපියේ පලවූ බොහො මයක් අදහස් සමග එකඟ වන අතරම මෑතක්දී මා මුහුණ දුන් සිද්ධියක්ද සිහියට නැඟුනා.

ලගදී දිනක යාන්තමට කථාකරන වයසේ දරුවකුද රැගත් ලගදී ඔස්ටෙලියාවට පැමිනි බව අනුමාන කල හැකිවූ යුවලක් වූල්වර්ත් සාප්පු සංකීර්ණයේදී ඇස් ගැවුණා. දුරදී සිංහළයෙන් තම දරුවා සමග කථා කරමින් පැමිනි මෙම යුවල මා දුටු වහාම දරුවාට ඉංගීසියෙන් අමතන්නට වුනා. ඉංගීසි භාෂාව නුනුරු මෙම දරුවා අන්දමන්දව තම දෙමව්පියන් දෙස බලනු දුටු මට උපහාසයට වඩා ඇතිවලන් අනුකම්පාවක්.

මේ රටේ පීවත්වන තුන්වන හතරවන

පරම්පරාවේ ඉනාලි සහ ගුීක දරුවෝ තම මවු භාෂාව නොපැකිළ කථාකරන මුත් සිංහළ අපට සිදුවීඇත්තේ කුමක්දැයි සිංහළ ලැදි අයට මහත්

ලා පුරමායක් පුංගලිකාවක් බව අමුතුවෙන් කිවයුතු නොවේ. මේ පිලිබඳව කොතරම් ලිපි පලකලද ඇතිවන පුංතියක් නැත. ලගදී ඉරිදා දිවයින පුවත් පතේ පලවූ ලිපියකින් සිංහළ අපට සිදුවෙමින් ඇත්තේ කිමෙක්දැයි, දුවිත, මුස්ලිම් සහ සිංහළ මගුල් ගෙවල් අලලා කල සංසන්ධනාත්මක අහැයීමක් කර තිබුණි. එහි හරය නම් සිංහළ අපි යට් සිතින්

අපේ සංස්කෘතිය පහත් ලෙස සලකන

බවයි. මෙය වසර හාරසිය ගනනක්

පැවතීමෙන් ලද තීනමානයත්, අන්

තිස්සේ යටත් විපිතයක් ලෙස

විජයසිරි තිලකුමාර _{බුස්බේන්}

රටවල මෙන් එම හීනමානය දුරුකල නැකි නායකත්වයකට වඩා බටනිර ගැති නායකත්වයක් යටතේ නිදහස ලද පසුවද ජීවත්වීම යයි මට සිතේ. නිදහසින් පසු අපට හිමිවූ නායකත්වය පිලිබඳ අනර්ගවූ විගුහයක් වික්ටර් අයිවන්ගේ දේශපාලන පවුල්පොරය යන පොතෙහි දක්වා ඇත. කෙසේ වෙතත් මගේ ලිපියේ මුලික අදහස මේ පිලිබඳ දිගින් දිගටම අදහස් දැක්වීමට වඩා සිංහළ අප පිටරට දී හැසිරෙන අයුරු වෙනත් දුෂ්ට් කෝණයකින් දැකීමයි. සිංහළයකු තවත් සිංහළයකු දුටුවිට හැසිරෙන විලාශයට තීනමානය __ නිසා නිත උදුම්මාගැනීමට අමතරව වෙනත් හේතුවක් ඇද්ද ? මගේ සහ සමහර මිතුරන් ගේ අත්දැකීම් අනුව නන්නාඳුනන සිංහළයන්ට උදව් කිරීමට ගොස් අතපුචචා ගත් අවස්ථා සඳහා උදහරණ එමට ඇත. මෙහිදී සිදුවන දුක්බරම අවස්ථාව වන්නේ සිංහළයන් සිංහළයන්ටම වලකපන බව දකින වෙනත් ජාතිකයන්ගේ කටුක වදන් අසා සිටීමය. මේ සඳහා සතඃවූ උදාහරණ කීපයක් හෙලි කි**ටී**මට මට ඉඩදෙන්න.

මා ඔස්ටෙලියාවට සංකුමණය වූ වකවානුව මගේ වෘත්තීය සඳහා රැකියාවන් විරල වූ සමයක් විය. එක්තරා රැකියාවක් සඳහා ඉල්ලුම් පතුයක් යොමුකල මට සම්මුඛ පරීක්ෂණයකට ඇරයුම් ලැබුන අතර අනතුරුව රැකියා-වට මා තෝරාගත් බව දන්වන ලදී. අලුත් රැකියාව පිලිගත් මම පරණ රැකියාවෙන් ඉල්ලා අස්ව දින කීපයක් නිවාඩු ලබා ගත්තෙමි. එම නිවාඩු කාලය තුල, ලංකාවේ මා රැකියාව කල ආයතනයේම මට වඩා ඉහල ශූේණියක රැකියාව කල, එ^{*} වනවිටත් රැකියාවක් නැතිව සිටි තැනැත්තකු හමුවීමට ගිය මම සතුටු සාමීච් කථා වලින් පසුව මට ලැබුන අලුත් රැකියාව ගැනත් ඔහුට කීවෙමි. එ' පිලිබඳව වචනයක<u>ද</u> ඔනු නොතෙපලුවද ඔහුගේ අසාමානු හැසිටීම ගැන සිතීමට තරම් මම උනන්දු *ල*නාවීම්

පසුව රැකියාවට වාර්තා කර දින _ කීපයකින් මා කැඳවූ කළමනාකරු ඔහු ලද ලිපියක් මට පෙන්වීය. පුදුමයකට මෙන් එම ලිපිය ලියා තිබුනේ ඉහත කී තැනැත්තාය. ඔහුද එම රැකියාව සඳහා සම්මුඛ ප්ථිකෂණයට පැමිණයද ඔහුට රැකියාව නොදීම ගැන ඔහු උරන වී ඇති සැටියක් ලිපියේ දැක්වින. ඔහුගේ මලිකම තර්කය වී තිබුනේ ලංකාවේ එකම ආයතණයේ මට වඩා ඉහල ශේණියක සිටීම ඔහුට රැකියාව දීමට සුදුසුකම බවය. මා සමග කථාකල අවස්ථාවේ ඔහු එම රැකියාව

පසුව කළමනාකරු මට කියා සිටියේ ඔහු දකුණු ආසියාවේ බොහෝ කලක් සේවය කර ඇති බවත් එහිදී ඔහු දටව පුධානම දෙයක් නම් දකුණ ආසියාවේ බොහෝ දෙනෙක් එකිනෙකා ගේ බෙලි කපා ගැනීමට දසුම බවත්ය.

සඳහා සම්මුඛ පටීක්ෂණයට ගිය බව වත් සඳහන් නොකළ මෙම පුද්ගලයා පසුව මට විරුද්ධව දන්වා සිටීම මට මහා ං කලකිරීමකට හේතු විය. එහෙත් මා සැනසුනේ කළමනාකරු ඔනුගේ පිලිතුරු ලිපියද මට පෙන්වූ අවස්ථාවේදීය. එම ලිපියේ ඔහුට රැකියාව නොදීමට හේතුව අවශෘ අධනපණ සුදුසු කම් වල අඩුව නොව එම රැකියාවට අවෂෘම වු සන්නි-වේදනය සඳහා ඔහු තුල තිබූ දුර්වල කම බව සඳහන් කර _ තිබුණි. එම රැකියාව සඳහා ඉල්ලම් පතු 18 ලැබී තිබුන අතර එයින් 15 දෙනෙකුම ශී ලාංක 'කයන් විය. 5 දෙනෙකු සම්මුඬ පරීකෂණයට කැඳවා තිබූ අතර ඉන් 4 දෙනෙකුම ශීූ ලාංකිකයන් විය. තමනට තනතුර නොලැබීම ගැන උරන වීඉල්<mark>ල</mark>ම් පතු එවූ පුද්ගලයන් 18 දෙනාගෙන් දෙදෙනකු ලිපි එවා තිබුන අතර එම දෙදෙනාම ශීූ ලාංකිකයන් විය. **පසුව කළමනාකරු මට** කියා සිටියේ ඔහු දකුණු ආසියා-වේ චොහෝ කලක් සේවය කර ඇති වවත් එහිදී ඔහු දුටුව

24 SEPTEMBER 2007 -

පධානම දෙයක් නම් දකුණු

ආසියාවේ ඩොහෝ දෙනෙක් එකි-

නෙකා ගේ ඩෙලි කපා ගැනීමට